

T143795

43910667 : สาขาวิชา : จิตวิทยาการให้คำปรึกษา ; วท.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา)

คำสำคัญ : คุณค่าแห่งตน / ภาวะซึมเศร้า / โปรแกรมการเห็นคุณค่าแห่งตน
เยาวชนหญิงที่กระทำผิด

ชราพร สนิทภักดี : ผลของโปรแกรมการเห็นคุณค่าแห่งตนที่มีต่อคุณค่าแห่งตนและ
ภาวะซึมเศร้าของเยาวชนหญิงที่กระทำผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัด
นครสวรรค์ (THE EFFECTS OF SELF-ESTEEM PROGRAM ON SELF-ESTEEM AND
DEPRESSION OF WOMEN JUVENILE DELINQUENTS AT THE OBSERVATION AND
PROTECTION CENTER IN NAKORNSAWAN PROVINCE) อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์:
พกฯ บุญเรือง, กศ.ม., วิพี ชิดเชิดวงศ์, กศ.ม., ไพรัตน์ วงศ์น้ำ, คศ. 197 หน้า.

ISBN 974-5978-81-3

การวิจัยครั้งนี้มีวิจุลประสงค์เพื่อศึกษาผลของโปรแกรมการเห็นคุณค่าแห่งตนที่มีต่อคุณ
ค่าแห่งตนและภาวะซึมเศร้าของเยาวชนหญิงที่กระทำผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
จังหวัดนครสวรรค์ กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนที่กระทำผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
จังหวัดนครสวรรค์ จำนวน 12 คน สุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 6 คน
กลุ่มทดลองได้รับโปรแกรมการเห็นคุณค่าแห่งตน และกลุ่มควบคุมได้รับวิธีปกติ เครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัย คือ โปรแกรมการเห็นคุณค่าแห่งตน แบบสำรวจคุณค่าแห่งตน และแบบสำรวจภาวะ
ซึมเศร้า สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเกทหนึ่ง
ตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (repeated-measure analysis of variance : one
between-subject variable and one within-subjects variable) ทดสอบความแตกต่างระหว่างคู่
โดยวิธีการแบบนิวเมน-คูลส์ (Newman-Kules method)

ผลการวิจัยพบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เยาวชนกลุ่มทดลองมีคุณค่าแห่งตนสูงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะ
หลังการทดลองและระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเยาวชนกลุ่มทดลอง
มีคุณค่าแห่งตนในระยะหลังการทดลอง ระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เยาวชนกลุ่มทดลองมีภาวะซึมเศร้าลดลงกว่ากลุ่มควบคุมในระยะ
หลังการทดลองและระยะติดตามผลอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเยาวชนกลุ่มทดลอง
มีภาวะซึมเศร้าในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลลดลงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

TE143795

43910667 : MAJOR : COUNSELING PSYCHOLOGY ;
M.S. (COUNSELING PSYCHOLOGY)

KEYWORD : SELF-ESTEEM / DEPRESSION / SELF-ESTEEM PROGRAM
WOMEN JUVENILE DELINQUENT

CHARAPORN SANITPUKDE : THE EFFECTS OF SELF-ESTEEM ON SELF-ESTEEM PROGRAM AND DEPRESSION OF WOMEN JUVENILE DELINQUENT AT THE OBSERVATION AND PROTECTION CENTER IN NAKORNSAWAN PROVINCE. THESIS

ADVISORS : PAHKA BOONRUANG, M.Ed. VINEE CHITCHUTVONG, M.Ed., PRIRAT

WONGNAM, Ph.D. 197 P. ISBN 974-5978-81-3

The purpose of research was to study the effects of a self-esteem program on self-esteem and depression of women juvenile delinquents in the Observation and Protection Center at Nakornsawan Province. The sample was twelve juvenile delinquent. The subjects, by random sampling method, were divided into the experimental and the controls of group six persons in cased group the instruments were a self-esteem program, a self-esteem test and a depression test. The data were analyzed by means of repeated-measures analysis of variance : One Between-Subjects Variable and One Within-Subjects Variable, and the Newman-Keule test of multiple-comparison procedures.

The result revealed there was a statistically significant interaction at .05 level between the method and the duration of experiment. Participants in the experimental group had higher self-esteem orientation than those in the control group in the post-test and the follow up phase with a .05 statistical significance. Participants in the experimental group also had higher self-esteem in the post-test and the follow up phase than in the pre-test phase with a statistically significant interaction at .05. Moreover, participants in the experimental group had lower depression orientation than those in the control group in the post-test and the follow up phase with a statistically significant at .05. Finally, participants in the experimental group had higher self-esteem in the post-test and the follow up phase than in the pre-test phase with a statistically significant interaction at .05.